

K SEDMDESÁTINÁM PROFESORA KARLA OHNESORGA

V závěru jubilejní vzpomínky věnované k šedesátinám (SPFFBU A 14, 1966, s. 7—9) jsme přáli profesoru Ohnesorgovi, aby i v dalších plodných letech si zachoval dobrou pohodu, svou laskavost i svůj optimismus, který vždy dovedl nenásilně přenášet na své okolí, aby se i nadále cítil mezi námi dobře, tak jako jsme se vždy cítili dobře my s ním. Dnes, po deseti letech, můžeme konstatovat, že se naše přání oboustranně vyplnilo. Profesor Ohnesorg žije mezi námi plným aktivním životem, nezná zastavení v práci, nezná odpočinek. I když k 1. říjnu 1972 odešel do důchodu, je to datum jen kalendářové. Pracuje dále jako externí učitel na své mateřské katedře romanistiky a fonetiky, kterou po dlouhá léta budoval a vedl, navíc ochotně vypomáhá a předává své bohaté pedagogické zkušenosti i na pedagogické a filozofické fakultě v Prešově. Jako host pak přednášel i na několika univerzitách v cizině (především v NDR, Polsku, Francii, Rumunsku a Maďarsku). I nadále se intenzívně věnuje výchově mladých vědeckých pracovníků v obou našich republikách a jako člen komisií pro udělování vědeckých hodností se obětavě stará o aspiranty i o pracovníky ve vědecké přípravě a jemným, ale vytrvalým povzbuzováním je vede k cíli.

Ve své vědecké práci pokračuje jednak na poli fonetiky románských jazyků, jednak, a to především, v oboru pedolinguistiky. Jako propagátor této nové vědní disciplíny připravil na naší katedře I. mezinárodní symposium o studiu dětské řeči, jehož se účastnili pracovníci ze 13 států a na které navazovala symposia další, organizovaná v cizině. Referáty z brněnského symposia byly pak jeho péčí publikovány ve sborníku „Colloquium paedolinguisticum“, který pod jeho redakcí vydala v r. 1972 firma Mouton v Haagu. Také jeho myšlenka, která byla na tomto symposiu vyslovena — vydávat samostatný časopis — se dočkala realizace: od r. 1975 vychází v Londýně „Journal of Child Language“. Se stejnou obětavostí a ochotou se profesor Ohnesorg podílel i na přípravě a průběhu symposia logopedického, které pořádala katedra romanistiky a fonetiky v r. 1973 jako výsledek družebních vztahů česko-polských.

S neuchajícím zájmem pokračuje profesor Ohnesorg i v aplikaci fonetické teorie na logopedickou praxi. Odtud vedle odborných publikací vznikly i přednášky v rozhlasu, i řada popularizačních přednášek i článků v denním tisku, přičemž nelze neuvést v této souvislosti i desítky fundovaných přednášek připravených pro školení a doškolení logopedických asistentů na nejrůznějších místech našeho státu.

A co říci závěrem naší dnešní vzpomínky? Máme upřímnou radost, že profesor Ohnesorg se své sedmdesátky dožívá v plném zdraví a svěžesti. Zbývá tedy než vyslovit přání, aby tomu bylo tak i nadále a aby si co nejdéle zachoval všechno to, co činí jeho život tak bohatý.

Jaroslava Pačesová